

Casuarina's en boomvarens waren als zodanig wel te herkennen. De heer Collin had zo'n grote collectie meegebracht, dat wegens tijdgebrek niet alles vertoond kon worden en ook geen gelegenheid overbleef om vragen te stellen.

Dr. Bruna nam op 9-I-1968 om 11.45 uur een vlucht van 12 rietganzen waar (in scheve linie vliegend) over de Molenberg te Heerlen, richting N.N.W. en wel tegen de wind in. Deze dieren waren dus niet op de vlucht voor de winter, maar waarschijnlijk op zoek naar open water.

Verder stonden in de nieuwsbladen van de laatste dagen enkele berichten over vangsten van bisamratten in Limburg. Gezien de afmetingen van deze dieren zullen het wel beverratten geweest zijn.

Ennomos erosaria f. semellineata nov.

door
A. MUNSTERS M. S. C.

Onder de naam *E. erosaria* Schiff. is algemeen bekend de meest gelijkmatig gekleurde soort uit dit vlindersgeslacht.

De naam *erosaria* is mogelijk te danken aan de lobbige „afgeknaagde” (erosie) vleugels, die zij overigens met andere *Ennomos*-soorten gemeen heeft. De kleur kan uiteenlopen van bleek strogeel tot donker roodachtig oranjegeel en de tekening bestaat uit twee gebogen bruine dwarslijnen over het middenveld van de voorvleugels, die van de voorrand naar de achterrand elkaar steeds meer naderen zonder elkaar te raken. Ook op de onderkant zijn deze dwarslijnen zichtbaar en zetten zich daar gewoonlijk ook op de achtervleugels verzwakt voort, terwijl in de vier celhoeken gewoonlijk een zwarte stip te zien is. Zo is de soort erkend en afgebeeld door Ignatius Schiffermiller (1727-1809) en door hem onder de naam *erosaria* gepubliceerd (1).

De verscheidenheid bestaat hoofdzakelijk in een veelvoud van kleurnuancen. Terwijl de hoofdvorm okergeel is, bestaat er een eerder onder de naam *tiliaria* beschreven bleekgele kleurenvariant (2). Doch ook variaties in tekening komen voor. Reeds door E. J. Ch. Esper (1742-1810) werd een afwijking ontdekt, waarbij alle dwarslijnen ontbreken; hij nam ze

op in zijn vijfdelig vlinderboek (3), doch ze is blijkbaar zeer zeldzaam en werd door ons nimmer waargenomen onder de 200 of meer exemplaren, die ons jaarlijks onder de ogen komen. Wel vermeldt Lempke onder de naam *obsoleta* een afwijking met zwakke dwarslijnen (4). — Een geheel bijzondere afwijking werd door ons vorig jaar gevangen, al waren we er ons aanvankelijk bij onze dagelijkse routinecontrole van de vanglamp niet van bewust. Het eerst opvallende was de vroege verschijningsdatum (17 juni). Het was een bleekgeel mannetje, dat echter slechts één dwarslijn over de voorvleugel bleek te bezitten en wel de buitenste, doch overigens volkomen normaal is. Onder de naam *semellineata* moge deze markante afwijking haar plaats vinden in de systematiek.

We sluiten met de bemerking, dat ook de phaenologie van *erosaria* enige correctie behoeft, wijl dit jaar de nacht van 10/11 oktober nog een tweetal exemplaren opleverde in de P-D-bus.

- (1) Ign. Schiffermiller: Systematisches Verzeichniss der Schmetterlinge der Wienergegend, Wien 1776 blz. 103.
- (2) Jakob Hübner (1761-1826): Sammlung europäischer Schmetterlinge, 1796-1799, Fig. 23.
- (3) E. J. Ch. Esper: Die Schmetterlinge in Abbildungen nach der Natur, 5 Bde 1777-1805, fig. 19.
- (4) B. J. Lempke: Catalogus der Nederlandsche Macrolepidoptera, blz. 781.

**AFGRAVING SINT PIETERSBERG
COMPROMIS OP EEN COMPROMIS**

„Wij eisen, dat planologische beslissingen worden gerespecteerd. Bij de afgraving van de Sint Pietersberg hebben wij moeten beleven, dat er een compromis op een compromis is gesloten. De natuurbescherming voelt zich hierdoor misleid, zoals ze zich ook misleid voelt door de steeds verder gaande uitbreiding van het reactor-centrum in de duinen bij Petten. Op ons terrein leiden dergelijke beslissingen altijd tot verliezen. Zij zijn onontkoombaar en onherroepelijk.”

Dit zei jhr. mr. M. van der Goes van Naters, voorzitter van de contactcommissie voor Natuur- en Landschapsbescherming, op een zeer druk bezochte vergadering in Esplanade in Utrecht, op zaterdag 25 november 1967.